

360º

En un creuer de camins
Hi ha hagut un accident
El jove que conduïa
No ha passat del moment
En que la seva estimada
Rebia la notícia
D'un embaràs sorprenent

Un avió aterrava
Amb un cor hivernant
Un altre l'esperava
En el mateix instant
Que el cirurgià es vestia
Mentre s'hi preparava
Per fer un nou trasplant

I en un llit del mateix hospital
Un home vell somnia
Que pot volar d'un salt
La filla que li està fent companyia
És la mare del jove que ha faltat

Jeff Buckley s'ofega
A Memphis, Tennessee
Un altre cor batega
En escoltar el seu crit
A milions de quilòmetres
Un estel fugisser
Creua el cel de la nit

Una dona se'l mira
Amb un desig secret
Demana el que només pot fer possible la seva fe
És un sol instant
Caigut en el pou del temps
Un acte vulgar
D'un cicle permanent

Imponent
Suficient

Vides creuades

Cames per a caminar
Un cor ben gran per a estimar
Ningú no espera res de tu
Que no sigues capaç de donar
En la distància intuiràs
La direcció del proper pas:
Ombres entre llums
Ànimes buscant entre fums

No recordes bé
Si això és un somni que t'ha visitat
Però la teua pell té traces
De les aigües en què t'has banyat
Creixeràs amb l'impuls
d'un poder que no controles tu:
formes convergents
des del cor de cada sement

sempre és a l'espai
on el passat es fa present
les nostres vides s'han creuat per accident
tu buscaves un senyal
que et retornés la fe
ara saps que el que val és viure el moment
saps que allò que val és viure el just moment

No hi ha res més en les teues mans
que el món que et vulgues dibuixar
ningú no espera res de tu
que no sigues capaç de donar

Adoptaràs mil formes
com si fores aigua obrint-s'hi pas
instint animal
per sobreviure al fet vital

Sempre és a l'espai
on el passat es fa present
les nostres vides s'han creuat per accident
tu buscaves un senyal
que et retornés la fe
ara saps que el que val és viure el moment
saps que allò que val és viure el just moment

Ap7

Marxe sobre rodes
Creue llomes junt a platges
Des de l'horitzó el sol del matí
S'escampa sobre un cel diví
Núvols m'acompanyen cap al nord
El vent no bufa fort
Potser hi haurà sort

Entre sendes, masos i camins
Creixen garrofers i pins
Les sulside dels barrancs
Evoquen temps de pluja i fangs
Creue el delta de l'Ebre cantant
Les aus van emigrant
Les hores van passant

Van passant

Només mire el que em convé mirar
Als dos costats de l'Ap7
La Mediterrània és el meu llar
Es troba al llarg de l'Ap7

Allà baix un Euromed
Es perd dins d'un túnel estret
Passe Tarragona
A una hora de Barcelona
El Pont del Diable em mostra el llom
Com per fer-me recordar
Tot el que ja no som

Les vinyes verdes del Penedès
Em fan pensar en França
El paisatge encara és bell
Com el d'una antiga estampa
Cada colp que viatge cap al nord
El lligam es fa més fort
I trobe que tinc sort
Tinc molta sort

Només mire el que em convé mirar
Als dos costats de l'Ap7
La Mediterrània és el meu llar
Es troba al llarg de l'Ap7

Arquitectes femenines del nou món

Carme és una dona sencera
Que et deixa les coses clares a la primera
Pepa, una mare guerrera
Que no es deixa portar pel que diu la verdurera
Li planta cara si es posa xafardera
Rebecca és com un sol
Sempre ha tingut ben clar el que vol

Alice no va trigar a dir
Que només ella decidia com parir
Totes elles són arquitectes femenines del nou món

Marta sempre està preparada
L'apocalipsi no la pillarà mancada
Lisa és d'una espècies mestissa
Fina com el disseny a la italiana
I persistent com una planta australiana
Ana mai no dubta
A enviar qualsevol masclista a fer la mà
Dunja sempre té present
Que l'home és malcriat des del seu naixement
Totes elles són arquitectes femenines del nou món

Nusos i motlles van desfent
I no els importa el que puga pensar la gent
Tu també en reconeixeràs
I t'hauràs d'aturar per cedir-los el pas
Totes elles són arquitectes femenines del nou món

Asincronia

Donar-li corda quan s'ha parat el rellotge
Posar una cinta de vídeo que vas a mirar
Fer una conferència des d'un telèfon fix
Portar una pel·lícula de fotos a revelar

Mostres un vinil que per tu va ser un fetitxe
Les teues drogues ningú no les va dissenyar
Declares que al teu cos no hi ha cap de tatuatge
La robar que portes ja t'ha deixat d'importar

Ja està sonant
El fil musical
Sents una veu
Que crida el teu nom

Des del passat

Els carrers que recordes ja no són els que xafes
Ni les platges, ni les sèquies, ni el cabell del teu cap
Estaves inconscient i de cop te n'adones
El tren se'n va, tu no vas dalt

Lluites perquè no s'apodere de tu el cinisme
Encara et queden comptes importants per saldar
Els teus actes estan condicionats per l'escepticisme
Les hores s'han estirar

Ja està sonant
El fil musical
Sents una veu
Que crida el teu nom
Des del passat

Com un vell aparell que ja no es fa servir
Com una professió que ha deixat d'existir
Les coses que et commouen formen part de l'ahir
La teua banda sonora, els llibres que vas pair

Aleshores ho entens
Tu ja no ets d'aquest temps
L'asincronia
Marca el teu dia

Dimonis pugen

Tot és pols que s'enduu el vent
quan desapareixem
Quan el final es prop deixem darrere un munt de fem
Tu te'n recordes com solíem seure i observar
Vivíem sense preocupar-nos
Fins que es va complicar

Dimonis pugen
Des de l'infern
Pugen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert

L'home que abandonà els seu somnis
Ara es veu condemnat
Mira endarrere amb amargor
I no troba qui culpar
Moltes vegades no s'hi sap
Com eixir endavant
Però tindre llàstima d'un mateix
És un petit pecat

Dimonis pugen
Des de l'infern
Pugen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert

Dimonis que et compliquen cada invent
Són milers i es multipliquen com la gent
Et posaran a prova els condemnats
En el moment menys esperat

Tu te'n recordes com solíem seure i observar
Vivíem sense preocupar-nos
Fins que es va complicar

Dimonis pugen
Des de l'infern
Pugen i t'emboliquen
Si no estàs ben despert

A trenc d'alba

A trenc de l'alba ho vaig copsar:
M'havia acabat d'enamorar
El bàtec de la vida renovada
En l'ambient vaig sentir polsar
El vent bufava amb justa intensitat
Fresc i net com un nadó tot just canviat

La llum creuava les teulades
On els ocells piulaven excitats

Encara avui passats tants anys
Recorde bé aquell arravatament
La convulsió de l'esperança
Que em dominava el cos completament

En aquell matí primaveral
Cap dels dos podíem albirar
Que els pares t'advertirien
Contra el nostre amor interpolar
Que la mort s'imposa cada dia
Encara que els cadàvers els fem ocultar
I entre anades i tornades
Aquella flama nostra es va apagar

Però encara avui passats tants anys
Recorde bé aquell arravatament
La convulsió de l'esperança
Que em dominava el cos completament

El tacte de la teua pell dolça
Com el pa acabat de coure
El goig d'aquella certa veritat
Que cada primavera torne a reviure

Taurons i sirenes

Corre el sol pel corredor
La gata busca el calor
I els arbres
Canvien cada dia de color

El gos s'estova en un racó
S'escolta el cant d'un verderol
Mentre s'escalfa al sol de la tardor

Les ciutats són plenes
De taurons i sirenes

I jo vinc fugint d'això
Com si fos d'un mal record
Les plantes em diuen
Més que les antenes
I la fauna Déu ni do
S'expressa més clar que jo

Quan el tràfec de la civilització
No et deixa sentir el palp de l'emoció
Saps que ha arribat el moment de dir que no

Les ciutats són plenes
De taurons i sirenes
I jo vinc fugint d'això
Com si fos d'un mal record
Les plantes em diuen
Més que les antenes
I la fauna Déu ni do
S'expressa més clar que jo

Vostè podrà dir que jo m'he assilvestrat
Però no vull acabar gris i malcarat
I reclame
Terra amb integritat

Per tu

Estic cantant per tu
Estel polar del cel
Tu, que aguantas a flor d'aigua
Quan tothom es perd
Tu que sents i et sacrificues
Tu que vols i comparteixes
Tu que sempre dones més que prens
Tu que estimes indiscriminadament
Per tu que em fas content

Estic cantant per a tu
Guia en la obscuritat

Tu, que fent em reconcilies amb la humanitat
Tu que obres més que tanques
Tu que fas tornar les ganes
Tu que sempre estàs per fer costat
Que en les hores més amargues treus el cap
I tornes a començar

Per tu que voles més alt
Tu que no tems fer el salt
Tu que ja tornes quan tothom
Encara s'ho està pensant
Per tu llum del sol naixent
Per tu far d'occident
Estic cantant, estic cantant
Per tu

L'admiració és per tu
L'inspiració també
Tu, que fas tan clar l'exemple
Sense fer malbé
Tu que entens perquè coneixes
Tu que busques i nodreixes
Tu que representes un pas més
Tu que sempre guanyes silenciosament
Sí, per tu que em fas content

Per tu que voles més alt
Tu que no tems fer el salt
Tu que ja tornes quan tothom
Encara s'ho està pensant
Per tu llum del sol naixent
Per tu far d'occident
Estic cantant, estic cantant
Per tu

L'esmorzar

Me'n vaig a esmorzar
Seurem a la taula del bar
Cervesa i cacauets
Per acompanyar l'entrepà

Conversem
Mentre anem menjant
Mentre anem bevent
I s'altera la ment
És un goig escoltar
El que conta la gent
Tota mena d'històries fascinants

Me'n vaig a esmorzar
El dia ve clar i ras
I la frescor del matí
Convida a aturar el pas
És un fet força civilitzat
Un regne masculí
Popular i vedat
Mediterrani
Com la Grècia d'abans
Tot un fòrum d'opinió i de debat

On ix un Sòcrates
Un Aristòteles
Entre rialles s'exageren anècdotes minúscules
Els diners i la mort
Les dones i la sort
Tot passa per la taula on hom descansa del seu esforç

El sexe és primordial
El futbol essencial
La classe obrera s'alimenta de pecats venials
Hui me'n vaig a esmorzar
Potser demà plourà

Les coses només tenen la importància que li vulgues donar
La que li vulguem donar

Penseu, pensem

El temps és or
però tothom corre darrere l'or
quan tenir temps per fer el que es vulga fer
és l'autèntic tresor
penseu, pensem

Una imatge val més que mil paraules
potser així és
però quan la imatge és només un muntatge
el fàstic pesa més
penseu, pensem

Telespectador
ocasional lector
número estadístic
oient
si el paper és dedicar-s'hi a repetir
el que un altre va establir
dic simplement que
penseu, pensem

Más vale malo conocido que bueno por conocer
em digué el conservador per fer que res no canviés
penseu, pensem

Diu la guatlla què fas gat què fas guatlla diu el gat
i mentre es miren l'un a l'altre el cuc se'n va per un forat
penseu, pensem

Com és que els valors
que ens van dignificar
ara també són d'usar i tirar
si temem tot el que desconeixem

i ja no sabem què fem
dic simplement que
penseu, pensem

Oi quina por que els fa
que t'hi poses a pensar
si és que abans no t'han dit
per on hi has d'anar

Els violenta, els trau la runa
els trenca el pla de batalla
el tots a una
és com un cop d'estat a la seva vanitat
sí, com un cop d'estat a la seva vanitat

Fish

Estens la roba al sol
Mentre et mire secretament
La brisa em porta olor a roba neta i sentiment

La pinada és verda sobre un cel encès de blau
Què he fet jo per merèixer aquest paradís en pau

Et conec molt de temps
Però tu sempre em sorprens amb un volantí
Admire els teus talents i la gràcia que tens
Per fer-ho tot senzill
Tot és llum que es reflexa en mi
Com si fos espill

Aquella sang meua que vaig fer servir per fer
Al 1994 l'amor sobre un paper
Les copes de vi que compartirem entre cants
Aquella nit d'estiu a la Muntanyeta dels Sants

Em venen a record
Em fan voler cridar fort que t'estime així

Sense fi

Admire els teus talents i la gràcia que desprens

Per fer-ho senzill

Tot es llum que es reflexa en mi

Com si fos espill